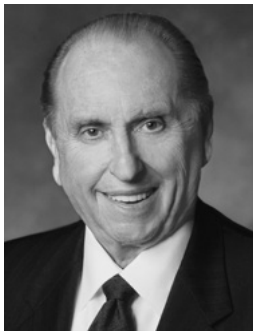

Prezident Thomas S. Monson

Buďte príkladom a svetlom

Keď budeme nasledovať príklad Spasiteľa, budeme mať príležitosť byť svetlom v živote druhých.

Bratia a sestry, aké úžasné je byť opäť s vami. Ako viete, od doby, kedy sme sa v apríli naposledy stretli, nás zarmútila strata troch našich milovaných apoštolov: prezidenta Boyda K. Packera, Staršieho L. Toma Perryho a Staršieho Richarda G. Scotta. Vrátili sa do svojho nebeského domova. Chýbajú nám. Sme veľmi vďační za ich príklad kresťanskej lásky a za inšpirované učenie, ktoré nám všetkým zanechali.

Srdečne vítame našich najnovších apoštolov, Staršieho Ronalda A. Rasbanda, Staršieho Garyho E. Stevensona a Staršieho Dalea G. Renlunda. Sú to muži, ktorí sú oddaní Pánovmu dielu. Majú dobré predpoklady na to, aby zastávali dôležité postavenie, ku ktorému boli povolaní.

Keď som nedávno čítal písma a premýšľal o nich, v mysli mi utkveli hlavne dva verše. Oba sú nám dobre známe. Prvý z nich je z kázania na vrchu: „Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“[1] Druhý verš z písiem mi prišiel na myseľ, keď som premýšľal o význame toho prvého. Je z listu apoštola Pavla Timoteovi: „Buď vzorom veriacich v reči, správaní, láske [v duchu], vo viere a v mravnej čistote.“[2]

Som presvedčený, že druhý verš do značnej miery vysvetľuje ako dosiahnuť to, o čom sa píše v tom prvom. Príkladom verných sa stávame tým, že žijeme podľa evanjelia Ježiša Krista v reči, v správaní sa, v pravej láske, v duchu, vo viere a v čistote. Keď tak činíme, bude naše svetlo žiariť a ostatní ho uvidia.

Každý z nás prišiel na zem s tým, že mu bolo dané Svetlo Kristovo. Ak sa budeme riadiť príkladom Spasiteľa a žiť tak, ako žil a učil On sám, bude toto svetlo horieť v našom vnútri a svietiť na cestu druhým.

Apoštol Pavol uvádza šesť vlastností veriaceho človeka, vlastností, ktoré nášmu svetlu umožnia žiariť. Pozrime sa na každú z nich.

Prvým dvom vlastnostiam sa budem venovať zároveň – byť príkladom v reči a v správaní sa. Slová, ktoré používame, môžu pozdvihovať a inšpirovať, alebo môžu zraňovať a ponižovať. V dnešnom svete sa stretávame so záplavou nadávania, ktoré nás, ako sa zdá, obklopuje skoro na každom kroku. Je ťažké nezapočuť ako niekto ľahkovážne a bezmyšlienkovite vyslovuje mená Božstva. Hrubé poznámky sa podľa všetkého stali bežnou súčasťou televíznych programov, filmov, kníh a hudby. Vzduchom poletujú nactiutŕhačské pripomienky a hnevlivé komentáre. Hovorme s druhými s láskou a s úctou, zachovávajme svoju reč čistú a vyhýbajme sa slovám či poznámkam, ktoré by mohli zraňovať či urážať. Kiež nasledujeme príklad Spasiteľa, ktorý počas Svojej služby hovoril tolerantne a láskavo.

Ďalšou vlastnosťou, o ktorej Pavol hovorí je pravá láska, ktorá je často definovaná ako „čistá láska Kristova“[3]. Som presvedčený o tom, že vo sfére nášho vplyvu sú ľudia, ktorí sú osamelí, chorí alebo ktorí strácajú odvahu. Máme príležitosť im pomôcť a pozdvihnúť ich na duchu. Spasiteľ prinášal nádej zúfalým a slabým dodával silu. Uzdravoval chorých; spôsobil, že chromí chodili, slepí videli a hluchí počuli. Ba dokonca kriesil mŕtvych k životu. Počas Svojej služby podával, naplnený pravou láskou, pomocnú ruku každému človeku v núdzi. Keď budeme nasledovať Jeho príklad, požehnáme životy mnohých ľudí, vrátane toho svojho.

Ďalej máme byť príkladom v duchu. Podľa mňa to znamená, že sa máme vo svojom živote snažiť o láskavosť, vďačnosť, odpustenie a dobrú vôľu. Tieto vlastnosti nám dodajú ducha, ktorý sa dotkne životov ľudí

okolo nás. V priebehu rokov som mal príležitosť stretnúť sa s mnohými jednotlivcami, ktorí takéhoto ducha majú. Keď sme s nimi, zažívame zvláštny pocit, pocit, vďaka ktorému túžime byť v ich spoločnosti a riadiť sa ich príkladom. Vyžarujú Svetlo Kristovo a pomáhajú nám cítiť lásku, ktorú má Kristus pre nás.

Pre ilustráciu, že druhí ľudia toto svetlo vyžarujúce z čistého a milujúceho ducha vnímajú, podelím sa s vami o zážitok, ktorý som mal pred mnohými rokmi.

V tom období sa vedúci Cirkvi stretávali s predstaviteľmi v Jeruzaleme, aby vypracovali zmluvu o prenájme pozemku, na ktorom malo byť postavené Jeruzalemské stredisko Cirkvi. Aby Cirkev obdržala potrebné povolenia, musela odsúhlasiť, že jej členovia, ktorí budú v tomto stredisku pôsobiť, nebudú hlásať evanjelium. Po tom, čo sa táto zmluva uzatvorila, jeden z izraelských predstaviteľov, ktorý bol dobre oboznámený s Cirkvou a aj s jej členmi, poznamenal, že vie, že Cirkev bude dohovor o tom, že nebude hlásať evanjelium, dodržiavať. „Ale," povedal na adresu študentov, ktorí mali oné stredisko navštevovať, „čo urobíte s tým svetlom, ktoré im vyžaruje z očí?"[4] Kiež toto zvláštne svetlo neustále žiari v našom vnútri, aby ho druhí mohli rozpoznať a vážiť si ho.

Byť príkladom vo viere znamená, že vkladáme dôveru v Pána a Jeho slovo. Znamená to, že uchovávame a vyživujeme v sebe presvedčenie, ktoré povedie naše myšlienky aj skutky. Naša viera v Pána Ježiša Krista a v Nebeského Otca bude mať vplyv na všetko čo robíme. Uprostred zmätku našej doby, konfliktov svedomia a nepokoja každodenného života sa pevná viera stáva kotvou nášho života. Majte na pamäti, že viera a pochybnosť nemôžu v mysli existovať súčasne, lebo jedno rozptýli druhé. Znova zdôrazňujem, čo nám bolo opakovane povedané – že na to, aby sme získali a udržali si vieru, ktorú potrebujeme, je nevyhnutné, aby sme čítali a študovali písma a premýšľali o nich. Komunikácia s Nebeským Otcom skrze modlitbu je životne dôležitá. Nemôžeme si dovoliť to zanedbávať, pretože protivník a jeho zástupy neúnavne hľadajú štrbinu v našom brnení, zlyhanie v našej vernosti. Pán povedal: Hľadajte usilovne, modlite sa vždy, a buďte veriaci, a všetky veci budú pracovať spoločne pre vaše dobro.[5]

A nakoniec máme byť čistí, čo znamená mať čisté telo, myseľ a ducha. Vieme, že naše telo je chrám, s ktorým sa má zaobchádzať s úctivosťou a rešpektom. Naša myseľ má byť naplnená povznášajúcimi a zušľachťujúcimi myšlienkami a vyhýbať sa tomu, čo by ju poškvrnilo. Aby sme mohli mať Ducha Svätého ako svojho stáleho spoločníka, musíme byť toho hodní. Bratia a sestry, čistota nám vnesie pokoj do mysle a budeme vďaka nej hodní obdržať Spasiteľove zasľúbenia. Povedal: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni Boha uvidia."[6]

Ak dokážeme byť príkladom v reči, správaní sa, v láske, v duchu, vo viere a v čistote, budeme spôsobilí na to, aby sme boli svetlom sveta.

Chcel by som vám všetkým, a obzvlášť vám, mladým ľuďom povedať, že tým ako sa svet čím ďalej viac vzďaľuje od zásad a pokynov, ktoré nám dal milujúci Nebeský Otec, budeme vyčnievať z davu, pretože sme iní. Budeme vyčnievať, pretože sa obliekame cudne. Budeme iní, pretože nenadávame a neužívame látky, ktoré škodia nášmu telu. Budeme iní, lebo sa vyhýbame nevhodnému humoru a ponižujúcim poznámkam. Budeme iní, pretože sme sa rozhodli nenapĺňať svoju myseľ tým, čo nám predkladajú médiá a čo je prízemné a ponižujúce a vyháňa to z nášho domova a života Ducha. Celkom isto budeme vyčnievať, keď budeme činiť rozhodnutia súvisiace s morálkou – rozhodnutia, ktoré sa budú držať zásad a noriem evanjelia. Toto všetko, čo nás odlišuje od väčšiny ľudí vo svete, nám zároveň poskytuje oné svetlo a oného ducha, ktorí budú žiariť v čím ďalej tým temnejšom svete.

Často je ťažké byť iný a stáť osamote uprostred davu. Je prirodzené mať strach z toho, čo si druhí pomyslia alebo čo povedia. Slová tohto žalmu nám dodajú útechu: „Hospodin je mojím svetlom a spásou, koho sa mám báť? Hospodin mi je pevnosťou žitia, koho sa mám ľakať?"[7] Keď učiníme Krista stredobodom svojho života, naše obavy nahradí odvaha prameniaca z nášho presvedčenia.

Život žiadneho z nás nie je dokonalý a občas nás výzvy a ťažkosti, ktorým čelíme, môžu zmáhať a naše svetlo kvôli tomu začne hasnúť. Avšak s pomocou od nášho Nebeského Otca, ktorá ide ruka v ruke s podporou, ktorú dostávame od ostatných, môžeme znova získať oné svetlo, ktoré nám bude svietiť na cestu a bude zdrojom svetla, ktoré možno potrebujú druhí.

Na vysvetlenie sa s vami podelím o pôsobivé slová svojej obľúbenej básne, ktorú som po prvýkrát čítal pred rokmi:

Stretol som v noci cudzinca,
ktorého lampa prestala horieť.
Zastavil som a nechal ho zažať
jeho lampu od mojej.

Neskôr prehnala sa jarná búrka
a zatriasla svetom okolo.
A vietor, keď ustal,
moja lampa zhasla!

Cudzinec sa ale vrátil späť –
jeho lampa žiarila!
On pridržal ten vzácny plameň
a lampe mojej život dal![8]

Bratia a sestry, denne sme obklopení príležitosťami žiariť, nech už sa nachádzame v akejkoľvek situácii. Keď nasledujeme Spasiteľov príklad, budeme mať príležitosť byť svetlom v životoch ľudí okolo nás, či už sú to členovia našej rodiny, spolužiaci, spolupracovníci, známi alebo úplne neznámi.

Každému z vás hovorím, že ste synom alebo dcérou nášho Nebeského Otca. Prišli ste z Jeho prítomnosti, aby

ste na určitú dobu žili na tejto zemi, aby sa vo vás odrážala láska a učenie Spasiteľa a aby ste odvážne nechali svoje svetlo žiariť tak, aby to všetci videli. Keď sa toto obdobie na zemi skončí, potom, pokiaľ splníte svoju úlohu, dostanete nádherné požehnanie a budete sa môcť vrátiť, aby ste s Ním žili naveky.

V týchto slovách Spasiteľa sa ukrýva veľké uistenie: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“[9] O Ňom svedčím. On je náš Spasiteľ a Vykupiteľ, je naším Obhajcom u Otca. Je našim Príkladom a našou silou. On je svetlom, ktoré svieti v temnote.[10] Kiež sa každý z vás, kto je v dosahu môjho hlasu, zaviaže nasledovať Ho a stane sa svetlom žiariacim svetu, za to sa modlím v Jeho svätom mene, dokonca v mene Pána Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY:

1. Matúš 5:16.
2. 1. Timoteovi 4:12.
3. Moroni 7:47.
4. Pozri James E. Faust, „The Light in Their Eyes“, *Liahona*, november 2005, 20.
5. Pozri NaZ 90:24.
6. Matúš 5:8.
7. Žalmy 27:1.
8. Lon Woodrum, „Lamps“, *The Lighted Pathway,* október 1940, 17.
9. Ján 8:12.
10. Pozri NaZ 6:21.

Učenie pre našu dobu

Od novembra 2015 do apríla 2016 majú byť lekcie Melchisedekovho kňazstva a Združenia pomoci každú štvrtú nedeľu venované jednému alebo viacerým príhovorom z generálnej konferencie z októbra 2015. V apríli 2016 môžu byť príhovory vybrané z generálnej konferencie apríl 2016 alebo október 2015. Prezidenti kolov a okrskov určia, ktoré príhovory sa môžu použiť na ich územiach, alebo môžu prideliť túto zodpovednosť biskupom a prezidentom pobočiek.

Tieto príhovory sú dostupné v mnohých jazykoch na conference.lds.org.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Všetky práva vyhradené. Printed in Germany. Schválené v anglickom jazyku: 6/15. Preklad schválený: 6/15.
Preklad *First Presidency Message, November 2015*. Slovak 12591 176

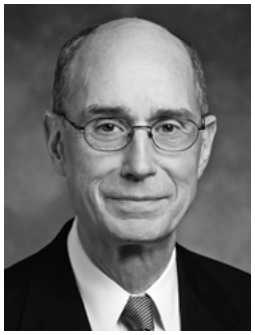

Prezident Henry B. Eyring
Prvý radca v Prvom predsedníctve

Duch Svätý ako váš spoločník

Pokiaľ žijeme tak, aby sme toho boli hodní, môžeme mať to požehnanie, že Duch bude s nami nielen občas, ale vždy.

Drahí bratia a sestry, som vďačný, že s vami môžem byť v tento sabatný deň na generálnej konferencii Pánovej Cirkvi. Cítil som rovnako ako vy Ducha Svätého dosvedčujúceho pravdivosť hovoreného slova a piesní, ktoré sme tu počuli.

Mojím dnešným zámerom je posilniť vašu túžbu a odhodlanie činiť si nárok na dar, ktorý je sľúbený každému z nás potom, čo sme pokrstení. Pri konfirmácii sme počuli tieto slová: „Prijmi Ducha Svätého.“[1] Od tej chvíle sa náš život navždy zmenil.

Pokiaľ žijeme tak, aby sme toho boli hodní, môžeme mať to požehnanie, že Duch bude s nami nielen občas, ale, ako v takých pozoruhodných skúsenostiach ako sme mali dnes, vždy. Zo slov modlitby sviatosti viete, ako sa toto zasľúbenie napĺňa: Ó Bože, Večný Otče, prosíme ťa v mene tvojho Syna, Ježiša Krista, aby si požehnal a posvätil tento chlieb dušiam všetkých tých, ktorí ho požívajú; aby ho mohli jesť na pamiatku tela tvojho Syna a dosvedčiť ti, ó Bože, Večný Otče, že sú ochotní zobrať na seba meno tvojho Syna a vždy na neho pamätať a dodržiavať jeho prikázania, ktoré im dal.

A potom prichádza toto úžasné zasľúbenie: Aby mohli *vždy* mať jeho Ducha, aby bol s nimi (pozri NaZ 20:77; zvýraznenie pridané).

Vždy mať Ducha, aby bol s nami znamená mať vedenie a pokyny od Ducha Svätého v našom každodennom živote. Duch nás napríklad môže varovať, aby sme odolali pokušeniu činiť zlo.

Už len pre ten dôvod samotný je jednoduché pochopiť, prečo sa Pánovi služobníci snažia prehĺbiť našu túžbu uctievať Boha na zhromaždení sviatosti. Ak sviatosť prijmeme s vierou, Duch Svätý potom bude môcť ochraňovať nás aj tých, ktorých máme radi, pred pokušeniami, ktoré prichádzajú so stále vyššou intenzitou a stále častejšie.

Spoločenstvo Ducha Svätého spôsobuje, že dobré je príťažlivejšie a pokušenie je menej zaujímavé. To samo o sebe by malo byť dostatočným dôvodom k odhodlaniu, že budeme hodní toho, aby bol Duch vždy s nami.

Tak, ako nás Duch Svätý posilňuje pred zlom, tiež nám dáva schopnosť rozlišovať pravdu a klam. Pravdu, na ktorej najviac záleží, potvrdzuje jedine zjavenie od Boha. Náš ľudský rozum a použitie fyzických zmyslov na to nestačí. Žijeme v dobe, kedy aj tí najmúdrejší budú mať problém odlíšiť pravdu od dômyselného podvodu.

Pán učil Svojho apoštola Tomáša, ktorý si prial získať fyzický dôkaz o Spasiteľovom vzkriesení tým, že sa dotkne Jeho rán, že zjavenie je spoľahlivejší dôkaz: „A Ježiš mu riekol: Pretože si ma videl, uveril si; blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili“ (Ján 20:29).

Pravdy, ktoré vytyčujú cestu domov k Bohu, sú potvrdzované Duchom Svätým. Nemôžeme ísť do lesnatého hája a vidieť Otca a Syna ako hovoria s mladým Josephom Smithom. Žiadny fyzický dôkaz alebo logický argument nemôže potvrdiť, že Eliáš prišiel, ako bolo sľúbené, a že odovzdal kľúče kňazstva, ktoré teraz drží a používa žijúci prorok Thomas S. Monson.

Potvrdenie o pravde prichádza k synovi Božiemu či k dcére Božej, ktorí si robia nárok na právo obdržať Ducha Svätého. Vzhľadom na to, že nám klamstvá a lži môžu byť predkladané kedykoľvek, potrebujeme stály vplyv Ducha pravdy, vďaka ktorému sa môžeme vyhnúť momentom pochybností.

Keď bol George Q. Cannon členom Kvóra dvanástich apoštolov, naliehavo nás prosil, aby sme sa neustále snažili o to, aby bol Duch

s nami. Sľúbil nám, a ja to sľubujem tiež, že pokiaľ budeme kráčať týmto smerom, „nebude nám nikdy chýbať poznanie“ pravdy, „nebudeme nikdy pochybovať, [nebudeme] v temnote“ a naša „viera bude silná a [naša] radosť . . . úplná“.[2]

Túto neustálu pomoc vyplývajúcu zo spoločenstva Ducha Svätého potrebujeme ešte z ďalšieho dôvodu. Smrť blízkeho človeka môže nastať nečakane. A práve svedectvo od Ducha Svätého o tom, že milujúci Nebeský Otec a vzkriesený Spasiteľ skutočne žijú, nám v prípade straty niekoho blízkeho dodáva nádej a útechu. Keď k takej smrti dôjde, musí byť toto svedectvo čerstvé.

A tak potrebujeme trvalé spoločenstvo Ducha Svätého z mnohých dôvodov. Túžime po ňom, ale napriek tomu zo skúsenosti vieme, že nie je ľahké si ho udržať. Každý z nás v každodennom živote premýšľa o niečom, rozpráva či robí niečo, čo môže Ducha uraziť. Pán nás učil, že Duch Svätý bude naším stálym spoločníkom vtedy, keď naše srdcia budú plné pravej lásky a keď bude cnosť zdobiť naše myšlienky neustále (pozri NaZ 121:45).

Tým, ktorí bojujú s dodržiavaním vysokého štandardu nutného k tomu, aby boli hodní daru spoločenstva Ducha, ponúkam toto povzbudenie. Už ste zažili chvíle, kedy ste cítili vplyv Ducha Svätého. Možno sa vám to stalo aj dnes.

Na tieto okamihy inšpirácie môžete hľadieť ako na semienka viery, ktoré opisoval Alma (pozri Alma 32:28). Každé z nich zasaďte. To môžete urobiť tým, že budete jednať na základe nabádania, ktoré ste pocítili. Tou najhodnotnejšou inšpiráciou pre vás bude tom že budete poznať, čo Boh chce, aby ste robili. Či už je to platiť desiatok alebo navštíviť zarmúteného priateľa, mali by ste to urobiť. Nech už je to čokoľvek, urobte to. Potom, čo ste prejavili ochotu poslúchnuť, Duch vám pošle ďalšie nabádanie ohľadom toho, čo by Boh chcel, aby ste pre Neho urobili.

Keď poslúchnete, nabádania od Ducha budú prichádzať častejšie a budú sa stále viac a viac približovať k stálemu spoločenstvu. Vzrastie vaša schopnosť rozhodovať sa správne.

Môžete rozpoznať, kedy tieto nabádania, aby ste niečo pre Neho urobili, pochádzajú od Ducha, a nie z vlastných prianí. Keď sú tieto nabádania v súlade s tým, čo povedali Spasiteľ a Jeho žijúci proroci a apoštoli, môžete sa s istotou rozhodnúť, že poslúchnete. Pán vám potom pošle svojho Ducha, aby vás sprevádzal.

Keď napríklad obdržíte duchovné nabádanie svätiť sabatný deň, obzvlášť vtedy, keď sa to zdá ťažké, Boh vám pošle Svojho Ducha, aby vám pomáhal.

Táto pomoc prišla k môjmu otcovi pred mnohými rokmi, keď ho práca zaviedla do Austrálie. Bol v nedeľu sám a chcel prijať sviatosť. Nedokázal ale nájsť žiadne informácie o zhromaždeniach Svätých neskorších dní. Tak sa vydal peši von. Na každej križovatke sa pomodlil, aby vedel, kde má odbočiť. Potom, čo išiel a rôzne odbočoval asi hodinu sa zastavil, aby sa znova pomodlil. Pocítil nabádanie, že má odbočiť do konkrétnej ulice. Zanedlho na to začul spev vychádzajúci z prízemia neďalekého bytového domu. Pozrel sa oknom dovnútra a uvidel tam niekoľko ľudí, ako sedia za stolom zakrytým bielym obrusom a s táckami so sviatosťou.

Možno sa vám to nezdá ako niečo veľké, ale pre neho to bolo úžasné. Vedel, že zasľúbenie vyplývajúce z modlitby sviatosti sa naplnilo: Vždy na neho pamätať, a dodržiavať jeho prikázania, ktoré im dal, aby mohli vždy mať jeho Ducha, aby bol s nimi (pozri NaZ 20:77).

To bol len jeden príklad toho, keď sa pomodlil, a potom urobil to, čo mu Duch povedal, že Boh chce, aby urobil. A robil to ďalej celé roky, podobne ako to budeme robiť vy a ja. Nikdy nehovoril o svojej duchovnosti. Jednoducho len ďalej robil pre Pána oné maličkosti, ktoré bol nabádaný, aby činil.

Kedykoľvek ho nejaká skupina Svätých neskorších dní požiadala, aby sa k nim prihovoril, urobil to. Nezáležalo na tom, či to bolo 10 či 50 ľudí alebo ako veľmi bol unavený. Kedykoľvek ho o to niekto požiadal, vydával svoje svedectvo o Otcovi, Synovi a Duchu Svätom a o prorokoch.

Jeho najvyššie povolanie v Cirkvi bola vysoká rada kolu Bonneville Utah, kde vytrhával burinu na kolovej farme a učil v triede nedeľnej školy. Počas mnohých rokov, keď to potreboval, mu bol Duch Svätý k dispozícii ako jeho spoločník.

Stál som vedľa svojho otca v nemocničnej izbe. Na posteli ležala moja mama, ktorá bola 41 rokov jeho manželkou. Dívali sme sa na ňu niekoľko hodín. Všimli sme si, že z jej tváre mizli vrásky bolesti. Prsty na rukách, ktoré boli zaťaté do päste sa uvoľnili. Ruky si voľne položila vedľa seba.

Bolesti, ktoré ju kvôli niekoľkým desiatkam rokov rakoviny sužovali, ustupovali. Na tvári som jej videl pokoj. Niekoľkokrát krátko vydýchla, potom zalapala po dychu a pokojne zostala ležať. Stáli sme tam a čakali, či ešte príde ďalší nádych.

Otecko ticho povedal: „Dievčatko sa vrátilo domov.“

Netiekli mu žiadne slzy. A to preto, že Duch Svätý mu už dávno predtým jasne zjavil, kým ona je, odkiaľ prišla, čím sa stala a kam odchádza. Duch mu veľakrát svedčil o milujúcom Nebeskom Otcovi, o Spasiteľovi, ktorý zlomil moc smrti a o tom, že chrámové pečatenie, ktoré mal so svojou manželkou a rodinou je skutočné.

Duch ho už dávno predtým uistil, že vďaka jej dobrotivosti a viere bola hodná návratu do nebeského domova, kde sa na ňu bude pamätať ako na úžasné dieťa zasľúbenia a kde bude so cťou privítaná.

Pre môjho otca to bolo niečo viac než len nádej. Duch Svätý mu dal poznať, že to je skutočnosť.

Niektorí by mohli povedať, že jeho slová a obrazy v jeho mysli o nebeskom domove boli len sentimentálnym názorom, zastretým

úsudkom manžela vo chvíli straty manželky. On ale poznal večnú pravdu tým jediným spôsobom, ktorým ju môžete poznať aj vy.

Bod vedec, ktorý celý svoj život bádal po pravde týkajúcej sa fyzického sveta. Používal nástroje vedy tak dobre, že ho uznávali jeho rovesníci po celom svete. Väčšina z toho, čoho v chémii dosiahol, prišlo vďaka tomu, že v duchu videl pohybujúce sa molekuly, a potom svoju víziu potvrdil pokusmi v laboratóriu.

Ale aby objavil pravdy, ktoré pre neho a pre každého z nás boli najdôležitejšie, vydal sa iným smerom. Jedine skrze Ducha Svätého môžeme vidieť ľudí a udalosti tak, ako ich vidí Boh.

Tento dar mal aj v nemocnici, potom čo mu zomrela manželka. Zhromaždi sme mamine veci, aby sme ich vzali domov. Otec potom poďakoval každej zdravotnej setre a lekárovi, ktorých sme cestou k autu stretli. Pamätám si, že som si pomyslel, že by sme mali odísť, aby sme boli so svojím zármutkom osamote.

Teraz si uvedomujem, že videl to, čo mu mohol ukázať jedine Duch Svätý. Videl oných ľudí ako anjelov, ktorých Boh poslal, aby sa starali o jeho milovanú manželku. Možno oni sami v sebe videli profesionálnych zdravotníkov, ale otec im ďakoval za ich službu v zastúpení Spasiteľa.

Vplyv Ducha Svätého u neho trval aj potom čo sme prišli domov, kde bývali moji rodičia. Zopár minút sme sa rozprávali v obývačke. Otec sa potom ospravedlnil a odišiel do susednej spálne.

Po niekoľkých minútach sa do obývačky vrátil. Radostne sa usmieval. Prišiel k nám a potichu povedal: „Mal som strach, že Mildred vstúpi do duchovného sveta sama. Prišlo mi na um, že by sa mohla v tých zástupoch cítiť stratená.“

Potom radostne prehlásil: „Práve teraz som sa pomodlil. Viem, že s Mildred je všetko v poriadku. Čakala tam moja mama, aby ju privítala.“

Spomínam si, že keď to povedal, usmieval som sa pri predstave svojej starej mamy, ako rýchlo prepletá svojimi krátkymi nohami a ženie sa cez zástupy ľudí, aby si bola istá, že tam bude načas, aby sa stretla so svojou nevestou a pri jej príchode ju objala.

Jedným z dôvodov, prečo môj otec žiadal o onú útechu a obdržal ju, bol ten, že sa vždy, už od detstva, modlil s vierou. Bol zvyknutý na to, že dostával odpovede, ktoré mu prichádzali do srdca a ktoré mu poskytovali útechu a vedenie. Okrem toho, že bol zvyknutý sa modliť, poznal písma a slová žijúcich prorokov. Takže rozpoznal známe našepkávanie Ducha, tak ako ste to mohli cítiť dnes aj vy.

Spoločenstvo Ducha pre neho učinilo viac než len to, že ho utešovalo a viedlo. Skrze uzmierenie Ježiša Krista ho premenilo. Keď prijímame oné zasľúbenie, že budeme mať vždy Ducha, Spasiteľ nám môže poskytnúť očistenie nutné k získaniu večného života, najväčšieho zo všetkých darov Božích (pozri NaZ 14:7).

Spomínate si na Spasiteľove slová: „Teraz, toto je oné prikázanie: Čiňte pokánie, všetky končiny zeme, a poďte ku mne a buďte pokrstení v mene mojom, aby ste mohli byť posvätení prijatím Ducha Svätého, aby ste mohli posledného dňa stáť predo mnou bez poškvrny“ (3. Nefi 27:20).

Tieto prikázania prichádzajú s týmto zasľúbením od Pána:

A teraz, veru, veru hovorím ti, vlož dôveru svoju v toho Ducha, ktorý podnecuje činiť dobro – áno, činiť správne, kráčať pokorne, súdiť spravodlivo; a toto je Duch môj.

Veru, veru, hovorím ti, udelím ti zo svojho Ducha, ktorý osvieti myseľ tvoju, ktorý naplní dušu tvoju radosťou (pozri NaZ 11:12 – 13).

Vydávam vám svedectvo, že Boh Otec žije, že vzkriesený Ježiš Kristus vedie Svoju Cirkev, že prezident Thomas S. Monson drží všetky kľúče kňazstva a že zjavenie skrze Ducha Svätého vedie a posilňuje Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní a jej pokorných členov.

Ďalej vám svedčím, že títo úžasní muži, ktorí k vám dnes hovorili ako svedkovia Pána Ježiša Krista, ako členovia Kvóra dvanástich apoštolov, sú povolaní Bohom. Viem, že Duch viedol prezidenta Monsona, aby ich povolal. A keď budete počúvať ich a počúvať ich svedectvá, Duch Svätý vám potvrdí to, čo vám teraz hovorím. Sú povolaní Bohom. Podporujem ich a milujem ich a viem, že Pán ich miluje a podporuje v ich službe. A toto činím v mene Pána Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY:

1. *Handbooks 2: Administering the Church* (2010), 20.3.10.
2. Pozri George Q. Cannon, v „Minutes of a Conference“, *Millennial Star,* 2. mája 1863, 275 – 276.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Všetky práva vyhradené. Printed in Germany. Schválené v anglickom jazyku: 6/15. Preklad schválený: 6/15.
Preklad *Visiting Teaching Message, November 2015.* Slovak 12591 176